

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2010. gada 29. jūlijā*

Lieta C-248/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Latvija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 26. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 7. jūlijā, tiesvedībā

Pakora Pluss SIA

pret

Valsts ieņēmumu dienestu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Levits, M. Ilešičs [*M. Ilešič*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

* Tiesvedības valoda — latviešu.

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Pakora Pluss* SIA vārdā — I. Petrova, valdes locekle,

— Valsts ieņēmumu dienesta vārdā — D. Jakāns, pārstāvis,

— Latvijas valdības vārdā — K. Drēviņa un K. Krasovska, pārstāves,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — A. Sauka un B.R. Kilmans [*B.-R. Killmann*],
pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97 (OV L 17, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”), 4. panta 10. punktu, Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2000. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 2787/2000 (OV L 330, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Īstenošanas regula”), 448. pantu, kā arī Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV L 236, 33. lpp.; turpmāk tekstā — “Pievienošanās akts”), IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktu.

- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Pakora Pluss* SIA (turpmāk tekstā — “*Pakora Pluss*”) un Valsts ieņēmumu dienestu (Latvijas nodokļu administrācija, turpmāk tekstā — “VID”) par muitas nodokļiem un pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā — “PVN”), kuri minētajai sabiedrībai bija jāmaksā sakarā ar automašīnas ieviešanu [importu] pa jūru no Vācijas 2004. gada 3. maijā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

Muitas kodekss

- 3 Saskaņā ar Muitas kodeksa 4. panta 10. punktu “ievedmuitas nodokļi” nozīmē:

“muitas nodokļus un muitas nodokļiem līdzvērtīgus maksājumus, kas jāmaksā, preces ievēdot,

lauksaimniecības maksājumus un citus ievedmuitas maksājumus, kas ieviesti ar kopējo lauksaimniecības politiku vai īpašu režīmu, kurš attiecas uz atsevišķām lauksaimniecības ražojumu pārstrādes precēm.”

- 4 Muitas kodeksa 79. pants ir šāds:

“Preču laišana brīvā apgrozībā dod ārpuskopienas precēm Kopienas preču statusu.

Tas nozīmē tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanu, pārējo ar preču ieviešanu saistīto formalitāšu izpildi un jebkādu likumā noteikto nodokļu uzlikšanu.”

5 Muitas kodeksa 161. pantā ir paredzēts, ka:

“1. Izvešanas procedūra ļauj Kopienas preces izvest no Kopienas muitas teritorijas.

Izvedot ir jāpiemēro izvešanas formalitātes, tostarp tirdzniecības politikas pasākumi un — attiecīgajā gadījumā — izvedmuitas nodokļi.

2. Izņemot preces, kas nodotas procedūrai “izvešana pārstrādei” vai tranzīta procedūrai atbilstoši 163. pantam, un neskarot 164. pantu, visas Kopienas preces, kuras paredzēts izvest, ir jānodod izvešanas procedūrā.

[..]

4. Saskaņā ar Komitejas procedūru nosaka gadījumus un nosacījumus, kad nav vajadzīga izvešanas deklarācija precēm, ko izved no Kopienas muitas teritorijas.

5. Izvešanas deklarācija iesniedzama muitas iestādē, kas uzrauga vietu, kur ir reģistrēts izvedējs vai kur preces tiek iepakotas vai iekrautas izvešanai. Izņēmumus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.”

6. Muitas kodeksa 162. pantā ir paredzēts, ka:

“Atlaišana izvešanai tiek piešķirta ar nosacījumu, ka attiecīgās preces tiek izvestas no Kopienas muitas teritorijas tādā pašā stāvoklī kā izvešanas deklarācijas pieņemšanas brīdī.”

Īstenošanas regula

7. Atbilstoši Īstenošanas regulas 448. pantam:

“1. Kuģošanas sabiedrība var būt pilnvarota izmantot vienotu kravas sarakstu kā tranzīta deklarāciju, ja tā apkalpo lielāku skaitu regulāru reisu dalībvalstu starpā (vienkāršotā procedūra – 2. līmenis).

Atkāpjoties no 373. panta 1. punkta a) apakšpunkta, kuģošanas sabiedrībām nav jābūt reģistrētām Kopienā, ja tām tur ir reģionāls birojs.

2. Saņemot atļaujas pieprasījumu, muitas dienests paziņo pārējām dalībvalstīm, kuru teritorijā atrodas iekraušanas un galamērķa ostas.

Ja sešdesmit dienās no paziņojuma nav saņemts neviens iebildums, muitas dienests izsniedz atļauju.

Šī atļauja ir spēkā visās attiecīgajās dalībvalstīs un to piemēro vienīgi Kopienas tranzīta darbībām starp ostām, uz kurām tā attiecas.

3. Vienkāršošanas vajadzībām kuģošanas sabiedrība var izmantot vienotu kravas sarakstu visām pārvadātajām precēm; ja kuģošanas sabiedrība rīkojas šādi, tā pretī attiecīgajai preču pozīcijai kravas sarakstā ieraksta:

- a) atzīmi "T1", ja uz precēm attiecina Kopienas ārējā tranzīta procedūru;
- b) atzīmi "T2", ja uz precēm attiecina Kopienas iekšējā tranzīta procedūru, kas noteikta 340.c panta 1. punktā;
- c) burtus "TD" precēm, kas jau atrodas tranzīta procedūrā vai tiek vestas saskaņā ar ieviešanas pārstrādei, muitas noliktavas vai pagaidu ieviešanas procedūru. Šādos gadījumos kuģošanas sabiedrība ieraksta burtus "TD" arī atbilstīgajā pavadzīmē

vai citā atbilstīgā tirdzniecības dokumentā, kā arī norādi par izmantoto procedūru, tranzīta deklarācijas uzskaites numuru vai nodošanas dokumenta datumu un izdevējas iestādes nosaukumu;

- d) burtu "C" ("T2L" ekvivalents) precēm, kuru Kopienas statusu var pierādīt;

- e) burtu "X" Kopienas precēm, kas jāizved un uz kurām nav attiecināta tranzīta procedūra.

Kravas sarakstā ir jāiekļauj arī 447. panta 4. punktā noteiktā informācija.

4. Kopienas tranzīta procedūru uzskata par pabeigtu, ja kravas saraksts un preces ir uzrādītas galamērķa ostas muitas dienestam.

Saskaņā ar 373. panta 2. punkta b) apakšpunktu kuģošanas sabiedrībā glabātajos uzskaites datos ir jāietver 3. punkta pirmajā apakšpunktā minētā informācija.

Vajadzības gadījumā galamērķa ostas muitas dienests pārsūta atbilstīgos kravas sarakstu datus iekraušanas ostas muitas dienestam pārbaudei.

5. Neskarot Kodeksa 365. un 366. pantu, 450.a un 450.d pantu un VII sadaļu, veic šādus paziņojumus:

- a) kuģošanas sabiedrības ziņo muitas dienestam par visiem pārkāpumiem;
- b) galamērķa ostas muitas dienests pie pirmās izdevības paziņo iekraušanas ostas muitas dienestam un iestādei, kas izdevusi atļauju, par visiem pārkāpumiem.”

Pievienošanās akts

8. Pievienošanās akta 2. pantā ir noteikts šādi:

“Pamatlīgumi un akti, ko iestādes un Eiropas Centrālā banka pieņēmusi pirms pievienošanās, no pievienošanās dienas ir saistoši jaunajām dalībvalstīm un piemērojami tajās atbilstīgi minētajos Līgumos un šajā Aktā paredzētajiem nosacījumiem.”

9. Saskaņā ar Pievienošanās akta 22. pantu:

“Pasākumus, kas uzskaitīti IV pielikumā, piemēro atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti minētajā pielikumā.”

- 10 Pievienošanās akta IV pielikuma nosaukums ir "Pievienošanās akta 22. pantā minētais saraksts". Šī pielikuma 5. nodaļā, kuras nosaukums ir "Muitas savienība", ir paredzēts šādi:

"[...] Uz jaunajām dalībvalstīm [Muitas kodekss un Īstenošanas regula] attiecas, ievērojot šādus īpašos noteikumus:

1. Neskarot Regulas (EEK) Nr. 2913/92 20. pantu, tādas preces, kuras pievienošanās dienā paplašinātajā Kopienā atrodas pagaidu uzglabāšanā vai attiecībā uz kurām tiek īstenots kāds no muitas režīmiem vai procedūrām, kas paredzētas minētās regulas 4. pantā, 15. panta b) punktā vai 16. panta b) līdz g) punktā, vai kuras paplašinātajā Kopienā tiek transportētas pēc tam, kad attiecībā uz tām jau veiktas eksporta formalitātes, ir atbrīvotas no muitas nodokļiem un citiem muitas pasākumiem, laižot tās brīvā apgrozībā, ja tiek uzrādīts kāds no turpmāk norādītajiem apliecinājumiem:
 - a) preferenciālas izcelsmes apliecinājums, kas izdots pirms pievienošanās dienas atbilstīgi kādam no turpmāk uzskaitītajiem Eiropas Līgumiem vai kādam līdzvērtīgam preferenču nolīgumam, kurš noslēgts starp pašām jaunajām dalībvalstīm un kurā — attiecībā uz nenoteiktas izcelsmes izejvielām, ko izmanto tādu ražojumu izgatavošanai, kuriem izdod vai sagatavo izcelsmes apliecinājumu — paredzēts aizliegums kompensēt muitas nodokļus vai atbrīvot no muitas nodokļiem ("nodokļu nekompensēšanas" klauzula);
 - b) kāds no Kopienas statusa apliecinājumiem, kas minēti Regulas (EEK) Nr. 2454/93 314. panta c) punktā [314.c pantā] un 315. pantā.

[..]"

Sestā direktīva

- 11 Ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) ar 2007. gada 1. janvāri tika atcelts un aizstāts esošais Savienības tiesiskais regulējums PVN jomā, proti, Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.). Tomēr, tā kā Direktīva 2006/112 stājas spēkā pēc pamata lietā aplūkojamo faktu iestāšanās, tā nav piemērojama.

- 12 Sestās direktīvas 77/388, kas grozīta ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EK (OV L 376, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Sestā direktīva”), 2. panta 2. punktā ir paredzēts, ka ievestas preces apliek ar PVN.

- 13 Sestās direktīvas 7. panta, kura nosaukums ir “Imports”, 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts šādi:

““Preču imports” nozīmē:

- a) tādu preču ieviešanu Kopienā, kas neatbilst Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 9. un 10. pantā izklāstītajiem nosacījumiem [..]”

- 14 Sestās direktīvas 11. panta B daļas, kas saistīta ar preču importu, 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka:

“Ar nodokļiem apliekamā summā, ja tas vēl nav izdarīts, ieskaita:

- a) nodokļus un citus maksājumus, kas jākārto ārpus importētājas dalībvalsts un tos, kas jākārto importēšanas dēļ, izņemot iekasējamo [PVN];

[..].”

- 15 Sestās direktīvas 21. panta, kura nosaukums ir “Personas, kurām jāmaksā nodokļi”, 2. punktā ir noteikts, ka PVN importējot ir jāmaksā personai vai personām, ko dalībvalsts, kurā preces ir ievestas, noteikusi vai atzinusi par atbildīgām.

Valsts tiesiskais regulējums

- 16 Saskaņā ar Likuma par pievienotās vērtības nodokli (*Latvijas Vēstnesis*, 1995, Nr. 49; turpmāk tekstā — “Likums par PVN”), tā redakcijā, kas bija piemērojama pamata lietas faktu laikā, 2. panta otrās daļas 3. punktu preču imports ir ar PVN apliekams darījums.

- 17 Likuma par PVN 2. panta astotajā daļā ir noteikts šādi:

“Preču importa darījumos ar nodokli apliekamajā vērtībā iekļauj importēto preču muitas vērtību, preču transporta pakalpojuma vērtību no Eiropas Savienības robežas līdz preču saņēmējam (vai preču pārvadājuma pavaddokumentos norādītajai pirmajai preču pārkraušanas vietai Latvijas Republikas muitas teritorijā), aprēķināto muitas nodokli, aprēķināto akcīzes nodokli, citus aprēķinātos nodokļus un nodevas, ja to paredz konkrētie normatīvie akti, izņemot [PVN], kā arī iekļauj šā likuma 7. panta pirmās daļas 2. punktā minēto pakalpojumu vērtību, ja tā nav iekļauta muitas vērtībā.

[..]”

- 18 Likuma par PVN 12. panta, kas veltīts nodokļa iekasēšanas nosacījumiem, otrajā daļā ir paredzēts šādi:

“Ja preces tiek ievestas iekšzemē, nodokli maksā jebkura persona, izlaižot preces brīvam apgrozījumam. Nodoklis par preču importu kļūst iekasējams tajā brīdī, kad kļūst iekasējams muitas nodoklis.”

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

- 19 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka 2004. gada 30. aprīlī Vācijā tika noformēts kravas saraksts automašīnas transportēšanai pa jūru uz Latviju. Šim darījumam Vācijā tika piemērota 0 % PVN likme.

- 20 2004. gada 3. maijā *Pakora Pluss* kā principāls attiecībā uz minēto automašīnu uzsāka Kopienas tranzīta procedūru. Muitas procedūra netika pabeigta.
- 21 2006. gada 1. martā ar Valsts ieņēmumu dienesta galvenās muitas pārvaldes lēmumu *Pakora Pluss* tika noteikts pienākums samaksāt Valsts kasē aprēķināto muitas un citu nodokļu parādu, norādot, ka tā nav iesniegusi dokumentus, kas apliecina muitas procedūras noslēgšanu. Šo lēmumu VID 2006. gada 21. aprīlī vēlreiz apstiprināja.
- 22 Ar 2007. gada 9. augusta spriedumu Administratīvā rajona tiesa apmierināja sūdzību, ko *Pakora Pluss* bija cēlusi pret minēto lēmumu.
- 23 Ar 2008. gada 22. jūlija spriedumu Administratīvā apgabaltiesa iepriekšminēto spriedumu atcēla.
- 24 *Pakora Pluss* cēla kasācijas sūdzību Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā. Tā it īpaši norādīja, ka apelācijas instances tiesa ir piemērojusi Īstenošanas regulas 447. un 448. pantu par tranzīta procedūru starp dalībvalstīm, kaut arī attiecīgais kravas saraksts bija noformēts pirms Latvijas Republikas pievienošanās Savienībai. Turklāt apelācijas instances tiesa esot nepareizi piemērojusi Muitas kodeksa 96. pantu, norādot *Pakora Pluss* kā principālu, kurš ir atbildīgs par PVN samaksu.

25 Šādos apstākļos Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai gadījumā, ja ir noformēts kravas manifests, taču nav veiktas regulas Nr. 2454/93 448. pantā noteiktās darbības (Vācijas muitas dienests attiecīgi nav ziņojis Latvijas muitas dienestam par kuģošanas sabiedrības lūgumu), var uzskatīt, ka Pievienošanās līguma [IV pielikuma 5. nodaļas] 1. punkta izpratnē ir veiktas eksporta formalitātes?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai tādos apstākļos, kādi ir šajā lietā, var uzskatīt, ka muitas procedūras regulējošās tiesību normas (Regula Nr. 2913/92 un Regula Nr. 2454/93) vispār nav piemērojamas?

- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Pievienošanās [...] līguma IV pielikuma 5. nodaļas 1. punkts interpretējams tādējādi, ka gadījumā, ja prece, kura paplašinātajā Kopienā tiek transportēta pēc tam, kad attiecībā uz to jau veiktas eksporta formalitātes, netiek laista brīvā apgrozībā, tā nav atbrīvota no muitas nodokļiem un citiem muitas pasākumiem, kaut arī nav šaubu, ka precei ir Kopienas preces statuss? Citiem vārdiem — vai noteicošais tādā gadījumā ir tas, ir vai nav veikta muitas procedūra — laišana brīvā apgrozībā?

- 4) Vai [PVN] ir iekļaujams ievad muitas nodokli tādā izpratnē, kā noteikts Regulas Nr. 2913/92 4. panta 10. punktā?

- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša, vai pienākums maksāt [PVN], kas jāmaksā kā muitas maksājums par preces ieviešanu, ir principālam vai galīgajam preces saņēmējam? Vai šis pienākums var tikt sadalīts, ņemot vērā kādus apstākļus?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- ²⁶ Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tajā minētās eksporta formalitātes ir pabeigtas, ja ir noformēts kravas saraksts, bet nav tikušas veiktas Īstenošanas regulas 448. pantā minētās darbības.

- ²⁷ Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktā īpaši ir paredzēts, ka preces, kuras pievienošanās brīdī tiek transportētas paplašinātajā Kopienā pēc tam, kad attiecībā uz tām jau veiktas eksporta formalitātes, ir atbrīvotas no muitas nodokļiem un citiem muitas pasākumiem, laižot tās brīvā apgrozībā, ja tiek uzrādīts preferenciālas izcelsmes apliecinājums, kas izdots pirms pievienošanās dienas, vai kāds cits no Īstenošanas regulas 314.c un 315. pantā minētajiem pierādījumiem ar Kopienas raksturu.

- 28 Tādējādi saskaņā ar Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktu jaunajā dalībvalstī preces, kuras paplašinātajā Kopienā ir transportētas 2004. gada 1. maijā, atbrīvojot tās no muitas nodokļiem un citiem muitas pasākumiem, var ievest tikai tad, ja ir izpildīti trīs kumulatīvi nosacījumi.
- 29 Pirmkārt, precēm, kuras no Savienības muitas teritorijas tiek izvestas uz valsti, kura vēl nav Savienības dalībvalsts, ir jāpiemēro izvešanas [eksporta] procedūra. Atbilstošās formalitātes ir Muitas kodeksa 161. un 162. pantā paredzētās izvešanas formalitātes.
- 30 Otrkārt, tā kā transportēšana tika pabeigta pēc pievienošanās datuma, Savienības dalībvalstī ievestās preces ir jālaiž brīvā apgrozībā, lai tās saskaņā ar Muitas kodeksa 79. pantā minētajiem nosacījumiem iegūtu Kopienas preču statusu.
- 31 Treškārt, ir jāiesniedz Īstenošanas regulas 314.c vai 315. pantā paredzētais preču preferenciālas izcelsmes vai Kopienas izcelsmes apliecinājums.
- 32 Kad pievienošanās dienā preces tiek transportētas paplašinātajā Kopienā, ir piemērojams Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktā paredzētais režīms, izslēdzot citus muitas režīmus.
- 33 No tā izriet, ka, tā kā šādā situācijā Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktā paredzētais režīms ir izsmelšs, Īstenošanas regulas 448. pants, kurš attiecas uz vienīgi uz vienkāršotajām procedūrām pārvadājumiem pa jūru starp dalībvalstīm Kopienas muitas tranzīta procedūrā, nav piemērojams.

- 34 Tādējādi, tostarp tad, ja kravas saraksts ir ticis noformēts atbilstoši iesniedzējtiesas nolēmumā minētajam, Īstenošanas regulas 448. pantā paredzētās darbības nevar aizstāt Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktā paredzētās eksporta formalitātes.
- 35 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, lai pārliecinātos, vai tajā minētās eksporta formalitātes ir izpildītas, nav nozīmes, vai ir veiktas Īstenošanas regulas 448. pantā paredzētās darbības, pat ja ir ticis noformēts kravas saraksts.

Par otro jautājumu

- 36 Tā kā uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša, ir jāizskata otrais jautājums.
- 37 Šis jautājums ir jāsaprot tādējādi, ka tas pēc būtības attiecas uz to, ciktāl Muitas kodekss un Īstenošanas regula ir piemērojami jaunajām Savienības dalībvalstīm gadījumos, kad attiecībā uz precēm, kuras šo jauno dalībvalstu pievienošanās brīdī tika transportētas paplašinātajā Kopienā, nav izpildītas Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktā minētās izvešanas formalitātes.
- 38 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļā ir paredzēts, ka Muitas kodekss un Īstenošanas regula “uz jaunajām dalībvalstīm attiecas, ievērojot [...] īpašos noteikumus”, kuru starpā ietilpst šis sadaļas 1. punkts.

- 39 No minētās normas, aplūkojot to kopā ar Pievienošanās akta 2. pantu, izriet, ka no 2004. gada 1. maija Muitas kodekss un Īstenošanas regula ir piemērojami jaunajām dalībvalstīm, ja vien brīdī, kad tās pievienojās Savienībai, preces tika transportētas paplašinātajā Kopienā. Šādā gadījumā ir jāpiemēro Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punkts.
- 40 Turpretim, ja attiecībā uz paplašinātajā Kopienā transportētajām precēm izvešanas formalitātes nav izpildītas, nevar atsaukties uz Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktā paredzēto režīmu.
- 41 Tādēļ uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodekss un Īstenošanas regula ir piemērojami jaunajām dalībvalstīm no 2004. gada 1. maija, tomēr izslēdzot iespēju atsaukties uz Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktā paredzēto režīmu, ja attiecībā uz precēm, kuras brīdī, kad jaunās dalībvalstis pievienojās Savienībai, tika transportētas paplašinātajā Kopienā, nav izpildītas tajā paredzētās izvešanas formalitātes.

Par trešo jautājumu

- 42 Tā kā trešais jautājums tika uzdots tikai gadījumam, ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu apstiprinoša, tad uz šo jautājumu nav jāatbild.

Par ceturto jautājumu

- 43 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai Muitas kodeksa 4. panta 10. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ievadmuitas nodokļos ietilpst par preču importu maksājamais PVN.
- 44 Saskaņā ar Muitas kodeksa 4. panta 10. punktu ievadmuitas nodokļos ietilpst muitas nodokļi un muitas nodokļiem līdzvērtīgi maksājumi, kas jāmaksā, preces ievedot.
- 45 Turklāt Sestās direktīvas 2. panta 2. punktā ir paredzēts, ka preces ievadot apliek ar PVN. Minētās direktīvas 11. panta B daļas 3. punkta a) apakšpunktā ir precizēts, ka ar nodokli apliekamajā summā ieskaita nodokļus un citus maksājumus, kas jākārtos importēšanas dēļ, izņemot iekasējamo PVN, ja tas vēl nav izdarīts.
- 46 No minētajām normām jāsecina, ka ievadmuitas nodokļi Muitas kodeksa 4. panta 10. punkta izpratnē ietilpst par preču ieviešanu maksājamā PVN aprēķina bāzē.
- 47 Tādēļ uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 4. panta 10. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ievadmuitas nodokļos neietilpst par preču ieviešanu maksājamais PVN.

Par piekto jautājumu

- 48 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai gadījumos, kad prece ir ievesta, pienākums maksāt PVN ir principālam vai preces galapatērētājam un vai šo pienākumu var sadalīt.
- 49 Vispirms ir jāatzīmē, ka, kaut arī PVN nav ietverts ievedmuittas nodokļos Muitas kodeksa 4. panta 10. punkta izpratnē, tas atbilstoši Sestās direktīvas 2. panta 2. punktam ir jāmaksā, ievadot preces.
- 50 Tādēļ, kaut arī piektais jautājums tika uzdots tikai gadījumam, ja atbilde uz ceturto jautājumu izrādītos apstiprinoša, Tiesa uzskata, ka uz to ir vajadzīgs atbildēt.
- 51 Šajā sakarā svarīgi ir norādīt, ka saskaņā ar Sestās direktīvas 21. panta 2. punktu PVN importējot ir jāmaksā personai vai personām, ko dalībvalsts, kurā prece ir ievestas, noteikusi vai atzinusi par atbildīgām.
- 52 Tādēļ uz piekto jautājumu ir jāatbild, ka gadījumā, kad prece tiek ievesta, PVN ir jāmaksā personai vai personām, ko dalībvalsts, kurā prece ir ievestas, noteikusi vai atzinusi par atbildīgām.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 53 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, IV pielikuma 5. nodaļas 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, lai pārlicinātos, vai tajā minētās eksporta formalitātes ir izpildītas, nav nozīmes, vai ir veiktas Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Komisijas 2000. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 2787/2000, 448. pantā paredzētās darbības, pat ja ir ticis noformēts kravas saraksts;
- 2) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97, un Regula Nr. 2454/93, kas

grozīta ar Regulu Nr. 2787/2000, ir piemērojamas jaunajām dalībvalstīm no 2004. gada 1. maija, tomēr izslēdzot iespēju atsaukties uz Pievienošanās akta IV pielikuma 5. nodaļas 1. punktā paredzēto režīmu, ja attiecībā uz precēm, kuras brīdī, kad jaunās dalībvalstis pievienojās Eiropas Savienībai, tika transportētas paplašinātajā Kopienā, nav izpildītas tajā paredzētās izvešanas formalitātes;

- 3) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 82/97, 4. panta 10. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ievadmuītas nodokļos neietilpst par preču ieviešanu maksājamaī pievienotās vērtības nodoklis;

- 4) gadījumā, kad prece tiek ievesta, pievienotās vērtības nodoklis ir jāmaksā personai vai personām, ko dalībvalsts, kurā preces ir ievestas, noteikusi vai atzinusi par atbildīgām.

[Paraksti]